

תיקון ליל שבועות

טוֹעֲמִיָה

ענינא דיומא

לפטר כל הצרות והחובות

מפטר הוא לשון גמר, כי עקר הגמר והפטור מכל השעבודים והחובות והצרות שעקרם צרות הנפש, הוא על ידי בחינת הנביאים שמכניסים קיום התורה בעולם, שהם הצדיקי אמת וכו'.

גם הפטרה הוא לשון התחלה, כמו שפרש רש"י על פסוק פטר רחם, וכו'. ושניהם אמת, כי קריאת הפטרה מרמז על ההתחלה ועל הגמר, כי עקר קריאת הפטרה שקורין בנביא אחר קריאת התורה הוא בשביל להמשיך קדשת קבלת התורה בכל דור, שעקרה הוא שנזכה להתעורר להתחדש בכל יום ויום להתחיל בכל יום מחדש, וזהו לשון הפטרה, שהוא לשון התחלה כנ"ל. ועל ידי זה בעצמו נזכה לגמר הגאולה לפטר כל הצרות וכל השעבודים, כי על ידי כל אלו היראים שילכו בדרך זה לבלי להניח להפיל את עצמו בשום אופן בעולם, רק להתחיל בכל יום מחדש, על ידי זה נזכה לביאת משיח וכו'. נמצא, שעל ידי שמתגברין להתחיל בכל יום מחדש נזכה לגמר טוב, שהוא גמר הגאולה שלמה. וכל זה זוכין על ידי בחינת הנביאים, שהם בחינת צדיקי אמת שבכל דור כנ"ל. ועל פן קורין בנביא אחר קריאת התורה כנ"ל, ועל פן נקרא הפטרה לשון התחלה ולשון גמר וכו' כנ"ל:

ועל פן בשבועות, שהוא קבלת התורה, שהעקר לקבל התורה מחדש באפן שנזכה לקימה, על פן נוהגין שמתחילין להתחלה מכל ספר ומסימין הגמר, שעל ידי שמתחילין בכל פעם מחדש, על ידי זה זוכין לגמר, כי בכל שנה ושנה בשבועות, שהוא זמן מתן תורתנו, צריכין להמשיך עלינו מחדש הארת קדשת כל הצדיקים שהתחילו תקונים נוראים וגמרו שהם בחינת ספריהם הקדושים שגלו בעולם. והעקר הוא ספרי תנ"ך וש"ס משניות, שהם כלל כל התורה.

ליקוטי הלכות קריאת התורה ו' כו

עמוד זה נתרם לזכות אוהד בן מוזל וכל משפ' שיחיו
ולזכות יוחאי בן מוזל וכל משפחתו שיחיו

טוֹעֲמִיָּה

שמחה בחג השבועות

ענינא דיומא

**עֲתִיד הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לַעֲשׂוֹת מַחֹל לַצַּדִּיקִים
לַעֲתִיד לָבוֹא וְכָל אֶחָד מֵרְאָה בְּאַצְבָּעוֹ וְכו'. מַחֹל -
זֶה בְּחִינַת הַשְּׂמִיחָה שֶׁהִיא כְּלִי לְקַבֵּלַת הַתּוֹרָה.**

ליקוטי מוהר"ן סה

ביותר צריכין לחזק את עצמנו בשמחה בכל יום, כי עקר הכלי לקבלת התורה הוא שמוחה כמו שמבאר בהתורה ויאמר בעז אל רות וכו' על מאמר רבותינו זכרונם לברכה עתיד הקדוש ברוך הוא לעשות מחול לצדיקים לעתיד לבוא וכו', בתוך כותבי זאת נזכרתי נעימות התנוצצות שבלבי מזאת התורה הקדושה ואיני יודע עוד מה לכתב לה מרב התשוקה שבלבי בלה שארי ולבבי וכו'. כי שם מדבר מהתנוצצות אלקות ובטול אל האין סוף עד שהרשימו מאיר להדעת ולהמשיך משם התורה על ידי גדל השמחה שנגעשית כלי לקבלת התורה, שכל זה הוא סוד שבועות זמן מתן תורתנו.

עלים לתרופה א' נשא תקצ"ד

פעם שהו המגיד מטירהוויצא תלמידו של רבנו ז"ל והרב הקדוש רבי נחום מטשערנאוביל יחד בחג השבועות, ורקדו ביחד משך כל ליל שבועות, אולם לבסוף כבר לא היה בכחו של רבי נחום לרקוד, ורקד במקומו בנו הרה"ק רבי מרדכי עם המגיד, וכשספר זאת ר' אברהם ב"ר נחמן אומר, שמחמת התקרבותו לרבנו היה לו שמחה וכן לרקוד זמן רב כל כך. (ובעין שכתב בימי מוהרנ"ת ח"ב סט: שר' מנדיל שמח הרבה מאד, ורקד הרבה מאד, עד אשר תמהו כל הרואים מהיכן הוא רוקד הרבה כל כך שלא בדרך הטבע והם לא ידעו מההוא רוחא דנשב בשית פרקון וכו' שמשם נמשכין המחאת כח אל כח ורקודין כמבאר בהתורה ואלה המשפטים סימן י" ע"ש).

שיח שרפי קודש ג' רמ

בליל שבועות היו אנשי שלומנו מרבים ברקודין מאד. היה פעם שרקד רבי ברוך חתן רבי געציל ז"ל (המכונה ר' ברוך געצ"ס) עם בני חבורתו בהתלהבות משך כל הלילה עד שהגיע עת התפלה.

שיח שרפי קודש ה' שג

המקוה של שבועות

טוֹעֲמִיָה

ענינא דיומא

תפלה נפלאה לזכות לקדשת המקוה של שבועות

וְעֲזָרְנוּ וְזָכְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ שְׁנוֹזְכָה לְטַהֵר וּלְקַדֵּשׁ עַצְמָנוּ בְּכָל עֵת עַל יְדֵי טְבִילַת מְקוּהָ, וְנִזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ טַהָרָה וּקְדוּשָׁה גְדוֹלָה עַל יְדֵי טְבִילַת הַמְקוּהָ, לְטַהֵר עַצְמָנוּ מִכָּל הַטְּמָאוֹת מִכָּל הַחֲטָאִים וְהָעוֹנוֹת וְהַפְּשָׁעִים, שֶׁחָטָאנוּ וְשָׁעוּינוּ וְשָׁפַשְׁעָנוּ לְפָנֶיךָ מִנְּעוּרֵינוּ עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וְלְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ קְדוּשָׁה גְדוֹלָה עַל יְדֵי הַמְקוּהָ הַקְּדוּשָׁה. וְתִשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ עַל יְדֵי זֶה דַּעַת גְּדוֹל וְרַחֲמִים רַבִּים. וְתֵתֶן לָנוּ כַּח וְתַעֲזָרְנוּ שְׁנוֹזְכָה לְהַמְתִּיק עַל יְדֵי טְבִילַת הַמְקוּהָ כָּל הַדֵּינִים שְׁבָעוּלָם, מִעָלֵינוּ וּמִעַל זֵרְעֵינוּ וּמִעַל כָּל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וּלְבַטֵּל כָּל הַצָּרוֹת וְכָל הַגְּזֵרוֹת רָעוֹת עַל יְדֵי זֶה. וְתוֹשִׁיעַ לָנוּ תָמִיד עַל יְדֵי טְבִילַת הַמְקוּהָ הַקְּדוּשָׁה וְהַנּוֹרָאָה מְאֹד, וַיְקִים מִקְרָא שְׁכָתוֹב מְקוּהָ יִשְׂרָאֵל ה' מִשִּׁיעוֹ בַּעַת צָרָה.

וְתִזְכְּנוּ לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ קְדוּשַׁת הַמְקוּהָ שֶׁל חַג הַשְּׁבֻעוֹת הַקְּדוּשָׁה שֶׁהוּא זְמַן מִתֵּן תּוֹרָתְנוּ, שָׂאֵז נִתְקַרְבוּ יִשְׂרָאֵל אֵלֶיךָ וְזָכוּ לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה עַל יְדֵי טְבִילַת הַמְקוּהָ, וְנִזְכָּה כָּלְנוּ בַּחַג הַשְּׁבֻעוֹת לְטָבֵל עַצְמָנוּ בַּמְקוּהָ הָעֲלִיוֹנָה, בַּמְקוּהָ שֶׁל שַׁעַר הַחַמְשִׁים שֶׁל הַקְּדוּשָׁה, שֶׁהוּא רַחֲמִים גְּדוֹלִים וְרַבִּים, וְחֶסֶד עֲלִיוֹן וְדַעַת גְּדוֹל מְאֹד. וְתַעֲזָרְנוּ שְׁנוֹזְכָה לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ קְדוּשַׁת הַמְקוּהָ הַזֹּאת בְּכָל הַשָּׁנָה כָּלָה. וְנִזְכָּה לְטַהֵר וּלְקַדֵּשׁ עַצְמָנוּ תָמִיד, וּלְצַאת מִהָרָה מִחַמְשִׁים שַׁעֲרֵי טְמָאָה, וּלְכַנֵּס בְּתוֹךְ הַחַמְשִׁים שַׁעֲרֵי קְדוּשָׁה. וַיְקִים בָּנוּ מִהָרָה מִקְרָא שְׁכָתוֹב: וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מִים טְהוֹרִים וְטָהַרְתֶּם, מִכָּל טְמָאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל גְּלוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם.

ליקוטי תפילות נו

אקדמות

טועמיה

ענינא דיומא

שיר של חֶשֶק

שִׁבַּח אֶת אֶקְדָּמוֹת מְאֹד מְאֹד, וְאָמַר: שִׁישְׂרָאֵל
מִחֲמַת שָׁהֶם מְשַׁקְעִים וְרִגִּילִים כָּל כֶּךָ בְּטוֹב עַל כֵּן
אֵין מְרַגִּישִׁין כָּל כֶּךָ אֶת שִׁבַּח מַעֲלַת גְּדֻלַּת הַשִּׁבַּח
הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה שֶׁל אֶקְדָּמוֹת שְׂאוּמָרִים בְּשָׁבוּעוֹת.
וְאָמַר: מִי שִׁיּוּדַע מַעֲלַת הַשִּׁיר שֶׁל אֶקְדָּמוֹת עִם הַנְּגוּן שְׁלוֹ כְּמוֹ
שְׂרָגִילִין הָעוֹלָם לִזְמַר אוֹתוֹ בְּנְגוּן הַיְּדוּעַ הוּא דָּבָר נִפְלָא וְחִדּוֹשׁ גָּדוֹל
מְאֹד, וְהַתְּחִיל לֹמַר קֶצֶת אֵיזָה תְּבוּת מֵאֶקְדָּמוֹת עִם הַנְּגוּן. וְאָמַר
שְׂאֶקְדָּמוֹת הוּא שִׁיר שֶׁל חֶשֶק. (עֵין בְּהַמְעָשָׂה שֶׁל הַבְּעֶרְגִּיר, שֶׁסֶּם מְדַבֵּר מִשִּׁיר
שֶׁל חֶשֶק).

כָּל זֶה סִפֵּר בְּשָׁבוּעוֹת אַחֵר תְּפִלַּת שַׁחֲרִית בִּבְקָר הַשָּׁמַשׁ
כְּנֶהוּג בְּשָׁבוּעוֹת, וְהָיָה יוֹשֵׁב אֶצֶל הַסֵּעֵדָה שֶׁל מֵאֲכִלֵי חֶלֶב, וְכָבֵד
הַתְּפִלָּלוֹ בְּבֵית הַכְּנֶסֶת פַּעַם שְׁנִי, וְזִמַּר הַחֲזָן אֶקְדָּמוֹת, וְאָז דָּבָר
עֲמָנוּ מִמַּעֲלַת הַשִּׁיר הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה, וְהַפְּלִיג בְּמַעֲלָתוֹ מְאֹד:

שיחות הר"ן רנו

נִרְאָה מִמַּסְלָתוֹ לְהַבִּין מִשָּׁל וּמְלִיצָה שֶׁגַם בְּפִשְׁטוֹת כּוֹנֶנְתוֹ לְהַרְבוֹת
בְּטְבִילַת מְקוֹה מַיִם, וּמֵאלוֹ הַמַּיִם זֹכִים לְמִימֵי הַתּוֹרָה וְהַלּוּחוֹת וְכוּ', כְּנֶזְכָּר
בְּבִאוּרֵי שְׁבַמְעָשָׂה הַזֹּאת. וְגַם יֵשׁ לְבָאֵר עוֹד עַל אוֹדוֹת הַטְּבִילָה בְּמַיִם
שְׁמֻטָּהּ מִכָּל הַטְּמָאוֹת, כִּאֲשֶׁר הִרְבּוּ לְדַבֵּר בָּזֶה אֲדַמוֹ"ר וּמוֹהֲרַנ"ת זַ"ל,
כִּי הִיא הַמְּכֶסֶה וְהַהֲסָתָרָה מִהַרְוֹדֵפִים הַנִּזְכָּרִים בְּמַעֲשֵׂה הַבְּעֶרְגִּיר.

חכמה ותבונה – סימן יב

עמוד זה נדבית הר"ר יחיאל מאיר צוקר הי"ו
לרגל שמחת הולדת בנו ולרגל נישואי בנו שיחי

חג השבועות

טועמיה

הילולא דצדיקא

❦ רבן של ישראל מרן הבעש"ט הק' זיע"א ❦

ואין צריך לומר איך שהפליג בקדושת מדרגת הבעל שם טוב זכרוננו לברכה בלי שעור וערך כלל. וכשאמר בלקוטי תנינא סימן ע"ב מענין המנהיג שצריך איש שיהיה קדוש ופרוש גדול בבחינת קדושת ופרישות משה רבנו עליו השלום, אמר אז וסמוך לימינו היה הבעל שם טוב זכרוננו לברכה וכו':

ושמעתי מהרב רבי נפתלי זכרוננו לברכה שפעם אחת ספר מרש"י ובעלי תוספות זכרונם לברכה שרבים מנוחתם במדינת צרפת, ואמר ואנחנו זכינו שבמדינותינו מקום מנוחתו וקבורתו של הבעל שם טוב זכרוננו לברכה. ואמר אז שהבעל שם טוב ז"ל היה רבי על אלפים ורבבות עולמות, ופעם אחת אמר לפניו עלינו (הינו על זרע הקדוש של הבעל שם טוב ז"ל) הכתוב אומר ופרי הארץ לגאון ולתפארת וכו' וכמבאר במקום אחר עוד:

חיי מוהר"ן תקנ"ד

הבה נתבונן מה היתה באמת דרכם של הצדיקים הקדושים תלמידי הבעל שם טוב והמגיד? מלבד זאת מה שהיו דבוקים בבוראם בכל שעות היום והלילה, השקיעו את כל כחותיהם בתפלה, יצאו לשדות וליערות להתבודד לפני ה', ואת עבודותיהם הנעלות היו עורכים מתקון חצות ואילך, ושמו לעקר את מחצית הלילה השנייה, בעוד שעד חצות הלילה היה אצלם זמן שנה, מחמת שגם בעולמות העליונים העקר הוא לאחר חצות. דבר זה ברור וכן מקבל בידינו כי בן נהגו קדושי עליון תלמידי הבעל שם טוב והמגיד הגדול ממעזריטש.

לפי כל זה יוצא שאנו, חסידי ברסלב, הולכים לאורו של הבעל שם טוב, ומי כמונו שמקומם הדרכותיו והנהגותיו, או שאפים לקים הנהגות אלו ממשי, מבלי לומר שאין זה שייך לנו. וכי מי מקים את עבודת קימת חצות עד היום הזה? מי יוצא לשדות להתבודד לפני השי"ת עד היום הזה? מי נוהג היום בתפלת ותיקין, כמובא בספר צואת הריב"ש שהבעל שם טוב התפלל תפילת ותיקין.

אמנם הדבר ברור שבפנימיות, הענינים והמדרגות אינם כמו שהיו, ואין אנו מגיעים לקרסוליהם של קדושי עליון, כי הרי בכללות יש ירידת הדורות. אבל ברצון בשאיפה ובקיום המעשי של הענינים הרי אנו הולכים בדרך ובפעולותיו כמו שהיה בחיים חיתו, מי פחות ומי יותר. ורצון כלם הוא להרבות בדבורים להשי"ת, לקום בחצות וכו', כמו שצונו וכמו שנהגו בחיים חיתם.

דיבורי אמונה

עמוד זה נדבת הר"ר רפאל וויסקי הי"ו
לרגל שמחת הולדת בנו יוסף חיים שיחי למזל טוב

טוֹעֲמִיָּה

ההולכים בתורת ה'

ח' תנינא - תקעו תוכחה

אתה נגלית בענן כבודך

יש עשרה מדרגות בנבואה, והם כנגד עשרת הדברות, שהם בחינת עשרה מדרגות של נבואה. כמו שכתוב פנים בפנים דבר ה' עמכם. דבר ה' זו נבואה, כמו שדרשו רז"ל, ועל כן על ידי נבואה שהוא בחינת עשרה מדרגות, בחינת עשרת הדברות, זוכין לאמונה בהשם יתברך, להאמין שהכל ברא ה' בעשרה מאמרות. נמצא שעקר תקון האמונה הקדושה היא על ידי בחינת רוח נבואה...

ועל כן 'ישראל שעמדו על הר סיני פסקה זהמתו', כי שם זכו כלם לנבואה, על ידי משה רבנו, רבן של כל הנביאים, שהיה מנהיג האמתי שלהם. ועל ידי זה נתברר ונתתקן המדמה אצלם, וזכו לאמונה שלמה בה'. ועל כן פסקה זהמתו, זהמת הנחש, שהוא אמונות כזביות, כי זכו לשלמות אמונה הישרה דקדשה על ידי ברור המדמה, שזכו על ידי רוח נבואה כנ"ל:

וזה בחינת ה' דהששי, הנאמר במעשה בראשית. כמו שכתוב ויהי ערב ויהי בקר יום הששי, ודרשו רז"ל שכל העולם היה תלוי עד ששה בסיון, שקבלו ישראל את התורה. כי עקר חדוש העולם, דהינו לידע שהעולם מחדש והשם יתברך ברא את העולם ברצונו, הוא תלוי באמונה. כי על ידי שכל אי אפשר להבין חדוש העולם, ועל כן האפיקורסים כופרים בזה, מחמת שאי אפשר להבין זאת בשכל. כי עקר חדוש העולם הוא רק על ידי אמונה, כי אנו מאמינים בה' שהוא יתברך ברא את העולם מחדש. כי באמת חדוש העולם היה על ידי בחינת אמונה, כמו שכתוב וכל מעשהו באמונה. נמצא שעקר חדוש העולם תלוי באמונה. ועל כן היה העולם תלוי עד קבלת התורה, כי אז זכו לאמונה שלמה על ידי רוח נבואה כנ"ל ועל כן אז דיקא נתגלה חדוש העולם, כי עקר חדוש העולם תלוי באמונה כנ"ל... ועל כן ראש השנה שהוא בחינת אמונה, עקר ראש השנה תלוי בסיון שהוא קבלת התורה, שעל ידי זה נתתקן האמונה כנ"ל.

התורה הזמנית - ליקוטי מוהר"ן תנינא ח'

בשנתו האחרונה של רבנו בחג השבועות שהיה סמוך לכניסתו לעיר אומין לא אמר תורה, ואחר כך בראש השנה בתוך התורה תקעו תוכחה, הזכיר ענין קבלת התורה, ואמר מוהר"ן שרבנו מלא בזה את מה שהחסיר והשלים לנו עבור שבועות.

שיש"ק

עמוד זה נתרם לע"נ החסיד ר' ישראל דב בער
ב"ר אייזיק שלמה אדעסער ז"ל

מגילת רות

טוֹעֲמִיָּה

ענינא דיומא

אִידִּי שִׂיחָיָה אֲנִי חֲפִץ בְּהָאֲמַת

רות היתה צדקת גדולה ונתגירה באמת מאד ונתרצית על הכל עד שאמרה, באשר תמותי אמות ושם אקבר. שפרשו רז"ל שאמרה לה נעמי, ארבע מיתות נמסרו לבית דין. השיבה לה, באשר תמותי אמות. שני קברים נמסרו לבית דין אחד לנחנקין ונהרגין ואחד לנסקלין ונשרפין ונתרצית גם על זה ואמרה, באשר תקברי אקבר. ואז, ותרא כי מתאמצת היא ללכת אתה ותחדל לדבר אליה. שלמדו מזה שאין מרבין לרחקו רק מקרבין אותו. וכן הוא בענין התקרבות הרחוקים אל האמת.

והבן היטב כל זה עד היכן נתרצית רות הצדקת שנעמי התירה בה שיש ארבע מיתות בית דין ושני קברים, באומר אולי לא תוכל לעמד בנסיון ותעבר ח"ו על ד' מיתות בית דין, והשיבה, באשר תמותי אמות ושם אקבר. שאיך לכאורה היה ראוי לרות להשיב לנעמי, מה אתה מיראני בארבע מיתות בית דין הלא הבחירה בידי ובודאי לא אעבר, ח"ו עברות גדולות כאלה שמגיע עליהם ח"ו ד' מיתות בית דין מאחר שאני באה להתגיר ביסורים כאלה! אך רות הצדקת בודאי היתה זאת במחשבתה, כי בודאי קבלה על עצמה להתגיר ולא לעבר ח"ו שום עברה קלה, מכל שכן עברות של ארבע מיתות בית דין ח"ו, אך אף על פי כן השיבה בתמימות צדקתה ואמרה, באשר תמותי אמות שאפלו אם יתגבר הבעל דבר ויביאני ח"ו למה שיוכל להכשיל את האדם, אף על פי כן אני מקבל עלי קדשת ישראל באמת ויעבר עלי מה ובאשר תמותי אמות וכו'. ואז קרבה אותה נעמי בהתקרבות גדול ונעשית צדקת גדולה עד שזכתה שיצא ממנה משיח שיחזור כל העולם למוטב, וכן הוא בכל אדם הבא להתקרב אל האמת שעקר התקרבותו על ידי התרחקות.

ליקוטי הלכות שילוח הקן ה' יז

עמוד זה לע"נ הרה"ח ר' קלונימוס קלמן ב"ר שבתאי
גולדשמידט ז"ל - נלב"ע י' סיון תשע"ח ת.נ.צ.ב.ה.

קבלת התורה

טוֹעֲמִיָּה

ענינא דיומא

מוֹהֲרַנ"ת אָמַר פֶּעַם בָּזָה הַלְשׁוֹן:
הַלְמוּד שֶׁל דִּינֵי הַתּוֹרָה נָתַן לָנוּ הַשֵּׁם
יִתְבָּרֵךְ עַל יְדֵי מֹשֶׁה רַבֵּנוּ, עָלִיו
הַשָּׁלוֹם, וְהַלְמוּד שֶׁל קִיּוֹם הַתּוֹרָה נָתַן
לָנוּ הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ עַל יְדֵי אַדְמוֹ"ר זצ"ל.
וְעַל זֶה מְרִמּוֹ הַפְּסוּק וּשְׂאֵבֶתָם מִיָּם בְּשִׁשּׁוֹן מִמַּעֲיָנִי הִישׁוּעָה,
וּמִתְרַגֵּם יוֹנָתָן: וּתְקַבְּלוּן אֶלְפֵּן חֲדַת בְּחֻדָּה מִבְּחִירֵי דְצַדִּיקָא.

כוכבי אור

הִנֵּה יְדוּעַ מִסְפָּרִים הַקְדוּשִׁים שֶׁבְּכָל שָׁנָה צָרִיכִין לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה מִחֻדָּשׁ,
כִּי הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה הִיא נִצְחִית, וְכִמוֹ שְׁמוּבָא בְּשֵׁם הַבַּעַשׁ"ט הַק' עַל
הַפְּסוּק תּוֹרַת ה' תְּמִימָה, שְׁעָדִין הִיא תְּמִימָה וְלֹא נִגְעוּ בָּהּ כָּלֵל, כִּי לֹא
נִתְגַּלָּה פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה וְצָרִיכִין לַחֲתוּר וּלְבַקֵּשׁ וּלְגַלּוֹת וּלְדַלּוֹת מִיָּמִי דַּעַת
הַתּוֹרָה הַק' וּפְנִימִיּוֹתֶיהָ — וּבִכֵּן אֲזִי בְּשַׁעַת מִתֵּן תּוֹרָה אֶצֶל הָרַם סִינֵי הָיָה
רַק הַתְּגַלּוֹת הַתּוֹרָה הַק' בְּבַחֲיִנַת אֲתֵּעְרוּתָא דְלַעֲיָלָא, כִּמוֹ שְׁעָנִין יִצְיָאָת
מִצָּרִים הָיָה אֲזִי רַק אֲתֵּעְרוּתָא דְלַעֲיָלָא, כִּמוּבָא, אָבֵל לְזָכוֹת לְקַבֵּל בְּכָל
פֶּעַם אֲזִי דַּעַת פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה הַק' הוּא רַק עַל יְדֵי אֲתֵּעְרוּתָא דְלַתְתָּא
שְׁלָנוּ עַל יְדֵי הַכִּיסוּפִין וּרְצוֹנוֹת וְחִיפּוּשׁ וּבִקְשָׁה בְּהַשְׁתַּוְּקָאוֹת לְקַבֵּל בְּכָל
פֶּעַם הַתְּחַדְּשׁוֹת דַּעַת הַתּוֹרָה הַק', וְהַעֲקָר עַל יְדֵי הַצַּדִּיק הָאֵמֶת שֶׁבְּכָל
דּוֹר שֶׁהוּא בְּבַחֲיִנַת מֹשֶׁה, כִּי כַּאֲשֶׁר אֲזִי הָיָה נִתְּיִנַת הַתּוֹרָה עַל פִּי ה' בְּיַד
מֹשֶׁה דִּיקָא, כִּמוֹ כֵּן בְּכָל עֵת שֶׁחַפְּצִים לְקַבֵּל פְּנִימִיּוֹת אֲזִי דַּעַת הַתּוֹרָה
הַק' מִחֻדָּשׁ הוּא רַק ע"י הַצַּדִּיק.

נעימות נצח כט - מכתב רא"ל ציגלמאן ז"ל

עמוד זה לע"נ הרה"ח ר' קלונימוס קלמן ב"ר שבתאי
גולדשמידט ז"ל - נלב"ע י" סיון תשע"ח ת.נ.צ.ב.ה.

שבת אחר שבועות

טוֹעֲמִיָּה

פרשת השבוע

קַבֵּלְתָּ הַתּוֹרָה - הַכֵּנָה לַשַּׁבָּת

הַעֲבוּ"ם שֶׁלֹּא קִבְּלוּ אֶת הַתּוֹרָה בְּלֵל, עַל כֵּן אֵין לָהֶם שׁוּם חֵלֶק בְּקִדְשֵׁי שַׁבָּת, אֲדַרְבֵּא בַּשַּׁבָּת קִדְשׁ יִתְפָּרְדּוּ כָּל פּוֹעְלֵי אָוֶן, וְאֵין לַהֲעֲבוּ"ם וְהַסְטֵרָא אַחֲרָא שׁוּם יְנִיקָה מְנִיצוּצוֹת הַקִּדְשָׁה שֶׁבַּשַּׁבָּת כַּמּוּבָא, וְעַל כֵּן גִּזְוִי שִׁשְׁשֶׁת חֳיִב מִיתָה, כִּי אִם עַל פִּי שְׁקִדְשֵׁי שַׁבָּת בָּאָה מְלַמְעָלָה בְּלִי אֶתְעֲרוּתָא דְלִתְתָּא אִם עַל פִּי כֵּן אִי אֶפְשָׁר לְקַבֵּל קִדְשָׁתוֹ כִּי אִם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שֶׁזָּכוּ לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה, שֶׁעַל יְדֵי זֶה יֵשׁ לָהֶם כֹּחַ לְקַבֵּל הָאֹר הַגָּדוֹל הַזֶּה שֶׁל שַׁבָּת כָּל אֶחָד וְאֶחָד כְּפִי בְּחִינָתוֹ, אֲבָל עַל כָּל פְּנִים כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל מְקַבֵּל אֵיזֶה קִדְשָׁה וְהֶאֱרָה נִפְלְאָה וְשִׁמְחַת הַלֵּב בֵּה' יִתְבָּרֵךְ וְהַשְׁתַּקְקוֹת נִפְלְאָא אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן בְּכָל שַׁבָּת, מֵאַחֵר שֶׁכָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל יֵשׁ לוֹ חֵלֶק בַּתּוֹרָה מִשָּׁה, אֲבָל הַעֲבוּ"ם שֶׁלֹּא קִבְּלוּ אֶת הַתּוֹרָה אֵינָם יְכוּלִים לְקַבֵּל הָאֹר שֶׁל שַׁבָּת. וְעַל כֵּן אִם יִרְצֶה הַגִּזְוִי לְשִׁבּוֹת לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ ח"ו מִהָאֹר הַזֶּה יִקְלַקל יוֹתֵר, כִּי אֵין בּוֹ שׁוּם צֶדֶת הַכֵּנָה, אֲפֹלוּ כָּל שְׁהוּא לְקַבֵּל מִהָאֹר כְּזֶה. מֵאַחֵר שֶׁאֵינּוּ בְּכָלֵל קַבֵּלְתָּ הַתּוֹרָה וְכו'.

וְעַל כֵּן לֹא נִתְּנוּ לְגִזְוֵי הָאֲרָצוֹת וְלֹא הִנְחִלְתּוּ וְכו' כִּי לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל נִתְּנוּ בְּאַהֲבָה וְכו', כִּמּוֹ שֶׁכָּתוּב, בְּרִית עוֹלָם בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְכו' כִּמּוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנָם לְבִרְכָּהּ, מִתְּנָה טוֹבָה יֵשׁ לִי בְּבֵית גִּזְוִי וְשַׁבָּת שְׂמֵחָה וְכו'. כִּי שַׁבָּת קִדְשׁ הוּא מִתְּנָה טוֹבָה מִבֵּית גִּזְוִיָּא דְּמִלְכָּא עֲלָאָה כְּלוּלָה מִכָּל גִּזְוִי אוֹצְרוֹתָיו יִתְבָּרֵךְ.

ליקוטי הלכות תחומין ח' לט

עמוד זה לע"נ הרה"ח ר' קלונימוס קלמן ב"ר שבתאי
גולדשמידט ז"ל - נלב"ע י" סיון תשע"ח ת.נ.צ.ב.ה.

כמבאר בלשון לע"ז רמז עמקות פונתו...
(ליקוטי הלכות מילה ד')

טועמיה

לשון רבנו ז"ל

במעשה הבערגיר ספר רבנו ז"ל על הפלה הקדושה:

און זי האט גימאכט מיט
מלאכות איין ארט, וואס ער
זאל ארויף קומען אויף דעם
ארט (דהיינו דער וואס ער וויל זי געמען).
און ער זאל זיך שטעלן א
קעגן איר. און ער זאל ריידן
א שיר, דהיינו א שיר של
חשק, אזוי ווי א חשוק רעט
צו זיין חשוקה (דהיינו רייד פון ליבשאפט).

תרגום

ועשתה באמנות מקום, שיבוא המשדך על אותו
המקום, ויעמד כנגדה, וידבר דברי שיר, הינו שיר
של חשק, בדרך שמדבר החשוק לחשוקתו דברי חבה.

סיפורי מעשיות י'

עמוד זה נתרם לזכות שמואל רפאל
בן שירה ביילה וכל משפחתו שיחיו

זמני יום טוב – חג השבועות

כל הזמנים הם ליו"ט (ראשון) - חוץ מצאת השבת שהוא למוצאי שבת פרשת נשא – ובחול"ל יו"ט שני

אין לסמוך על הזמנים בצמצום	ירושלים וביתר	בית שמש	בני ברק	מירון וצפת	מודיעין עילית	הר יונה	אומין	ניו יארק
הדלקת הנרות	6:57	6:56	7:14	7:00	7:07	6:58	8:19	7:50
שקיעה ערב יו"ט	7:37	7:36	7:36	7:40	7:37	7:38	8:41	8:12
חצות הלילה	2:03	2:04	2:05	2:05	2:04	2:05	---	2:47
עלות השחר	4:15	4:16	4:15	4:09	4:15	4:11	2:53	3:52
עטיפת הטלית	4:42	4:43	4:42	4:37	4:42	4:38	3:43	4:25
נץ החמה	5:38	5:39	5:39	5:35	5:39	5:36	5:10	5:33
סוף זמן קר"ש מג"א	8:12	8:13	8:13	8:09	8:13	8:10	7:32	8:06
חצות היום	12:36	12:37	12:37	12:35	12:37	12:35	12:56	12:53
שקיעה יום טוב	7:38	7:37	7:37	7:40	7:37	7:39	8:42	8:12
צאת השבת	8:15	8:16	8:18	8:18	8:17	8:18	9:45	9:25
צאה"ש 72 דק'	8:51	8:50	8:50	8:54	8:51	8:52	9:56	

כללים: הדלה"נ בירושלים ובי"ש מירון והר יונה 40 דק', במודיעין 30 דק', בב"ב וחול"ל 22 דק'. שקיעת החמה בא"י בגובה, באומין ובחול"ל במישור. חצות הלילה שש שעות שוות מצאה"כ בינונים לפי האופק (כ-6.5 מע'). עלות השחר (72 ע"פ מע') 16.1 מע'. עטיפת הטלית 11.5 מע'. נץ החמה במישור כנהוג. סוף"ש (מג"א כנהוג) מעלוד"ש 16.1 מע' עד צאה"כ בינונים לפי האופק. צאת השבת בצאת כוכבים קטנים (רצו) 8.5 מע'.

הרוצה ליטול חלק בזכות ההדפסה וההפצה, וכן הרוצה לקבל הגליון

יפנה לטעל. 0548528284 (toameobreslev@gmail.com)

כמו"כ ניתן לתרום ב'נדרים פלוס' שלוחה 2450
עבור 'טועמיה חיים זכו - ברסלב'

לוח הלימודים היומיים לשבוע הבא פרשת בהעלותך (נשא בחול"ל)

יום ראשון	יום שני	יום שלישי	יום רביעי	יום חמישי	יום שישי	שבת קודש
לא.	לא:	לב.	לב:	לג.	לג:	לד.
קכג	קכד	קכה	קכו	קכז	קכח	קכט
רכג	רכה	רכז	רכט	רלא	רלג	רלה
תורה ח' תנינא תקעו - תוכחה						התורה הזמנית